

1998. Det må anses for sandsynligt, at flere lande vil følge efter og gennemføre love om partnerskab.

På den baggrund foreslås det, at der i lov om registreret partnerskab indsættes en bestemmelse, der bemyndiger justitsministeren til at fastsætte, at statsborgerskab i et andet land, der har en lovgivning om registreret partnerskab, som svarer til den danske, på samme måde som statsborgerskab i Norge, Sverige og Island sidestilles med dansk statsborgerskab.

Justitsministeriet vil efter en gennemførelse af lovforslaget rette henvendelse til de hollandske myndigheder med henblik på at afklare, om der er grundlag for at anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i forhold til hollandske statsborgere, der har bopæl i Danmark.

2.1.3. Endelig foreslås det, at lov om registreret partnerskab ændres således, at partnerskab også kan indgås, hvis begge parter har haft bopæl her i landet i de sidste to år før registreringen. Er denne betingelse opfyldt, bortfalder betingelsen om, at en af parterne skal have dansk statsborgerskab eller statsborgerskab i Norge, Sverige eller Island m.v.

Justitsministeriet har overvejet, om retten til at indgå registreret partnerskab bør udvides yderligere, f.eks. således at der er adgang hertil for personer, der ikke har bopæl her i landet, såfremt en af parterne er dansk statsborger.

Der er imidlertid rundt om i verden mange personer, der har dansk statsborgerskab uden i øvrigt at have nogen tilknytning til Danmark eller planer om at vende tilbage hertil. Et registreret partnerskab ville for disse personer være uden retsvirkninger i deres hjemland. Bl.a. som følge heraf kan der heller ikke ses bort fra, at andre lande kunne opfatte det som krænkende, hvis Danmark søgte at lovgive med virkning for personer, der, selv om de er danske statsborgere, i realiteten alene er knyttet til de pågældende andre lande.

Lovforslaget indeholder derfor ikke bestemmelser herom.

2.2. Lov om personnavne.

Efter § 17 a i lov om personnavne (navneloven) betales der som udgangspunkt et gebyr på 3.000 kr. til statsamtet for udfærdigelse af navnebevis. Betaling sker samtidig med indgivelsen af ansøgning om navnebevis. Udfærdiges navnebevis ikke, tilbagebetales beløbet.

Påklages et afslag på ansøgning om navnebevis til Justitsministeriet, betales på ny 3.000 kr. til statsamtet, jf. lovens § 17 b. Også her tilbagebetales gebyret, såfremt navnebevis ikke udfærdiges.

Bestemmelserne blev indsat ved § 5 i lov nr. 386 af 20. maj 1992, jf. Folketingstidende 1991-92, Tillæg A, sp. 6597 ff., og Tillæg B, sp. 2219 ff.

Navnebevis skal efter navneloven anvendes i en række tilfælde, hvor en person ønsker navneforandring. Det gælder efter lovens § 15, stk. 2, bl.a. ved ændring af fornavn eller efternavn for personer, der ikke er tilført ministerialbogen (personregisteret) her i landet. Det gælder også ved ændring af efternavn som følge af ægteskab i tilfælde, hvor ægteskabet ikke er indgået for en dansk myndighed. I modsætning hertil kan f.eks. forandring af efternavn som følge af ægteskab indgået her i landet ske blot ved anmeldelse til vielsemyndigheden, jf. lovens § 4, stk. 1. I sådanne tilfælde skal der ikke betales gebyr.

Der har fra forskellige sider været rejst spørgsmål om rimeligheden af, at der skal betales gebyr for navnebeviser udfærdiget i medfør af § 15, stk. 2, jf. bl.a. Justitsministeriets besvarelse af 31. oktober 1997 af spørgsmål nr. S 100 fra medlem af Folketinget Ulla Tørnæs (V). På denne baggrund foreslås det, at der ikke skal betales gebyr for sådanne navnebeviser. Der skal herefter heller ikke betales gebyr efter § 17 b i forbindelse med klage til Justitsministeriet over afslag fra statsamtet på udfærdigelse af navnebevis efter den nævnte bestemmelse.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Den foreslåede ændring af lov om registreret partnerskab skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Den foreslåede ændring af navneloven vil indebære et gebyrtab for staten. Det er vanskeligt at angive størrelsen af dette tab præcist, men på baggrund af en rundspørge til udvalgte statsamter om antallet af navnebeviser udstedt i medfør af navnelovens § 15, stk. 2, kan tabet skønsmæssigt anslås til ca. 1 mio. kr. om året.

Det må anses for sandsynligt, at en gennemførelse af lovforslaget vil medføre flere ansøgninger om navnebevis efter § 15, stk. 2, og at forslaget derfor vil have visse administrative konsekvenser for statsamterne og Justitsministeriet. Sagstilgangen skønnes dog at blive af en begrænset størrelsesorden.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Der er ingen miljømæssige konsekvenser forbundet med lovforslaget, som heller ikke indeholder EU-retlige aspekter.

4. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen for Folketinget sendt til høring hos Det Danske Center for